

YARGITAY KARARI

Yargıtay 23. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2017/2002

KARAR NO : 2019/4059

YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : Ankara 9.Asliye Hukuk Mahkemesi (Kanun Yararına Bozma Bürosu)
 TARİHİ : 20.09.2016
 NUMARASI : 2016/93 E. 2016/377 K.
 DAVACI : Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu Vek. Av. Bilal Ataca
 DAVALI : Ayan Güvenlik Ltd. Şti. Vek. Av. Ahemthan Ayan

Taraflar arasındaki rücuen tazminat davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik verilen hükmün süresi içinde kanun yararına bozma talep eden davacı vekilince temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

- K A R A R -

Davacı vekili, müvekkili ile davalı arasında hizmet alım sözleşmesi yapıldığını, davalının alt işveren olarak hizmet verdiği dönemde işçi olarak çalıştığı dava dışı Önder Dündar'ın açtığı işçilik alacağı davası sonucunda aldığı ilam ile başlattığı takip dosyasına müşterek ve müteselsilen sorumluluk kapsamında ödeme yaptığını, ilgili yasalar uyarınca davalı firmada çalışan işçiler üzerinde müvekkil idarenin doğrudan bir sorumluluğunun bulunmadığı ileri sürerek icra dosyasına ödenen 1.262.66 TL'nin ticari faizi ile birlikte davalıdan tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, zamanaşımı itirazında bulunarak davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, iddia, savunma ve dosya kapsamına göre, davacının davaya konu alacağı 20.08.2013 tarihinde icra dosyasına ödediği, davacının birlikte sorumlu olduğu kişiyi ödeme tarihinde bilmediği yönünde bir iddia ileri sürülmediği gibi bu konuda kanıt sunulmadığı, ödeme tarihi olan 20.08.2013 tarihinden dava tarihi olan 22.02.2016 tarihine kadar TBK'nın 73. maddesi gereğince iki yıllık dava zamanaşımı dolduğu gerekçesiyle davanın zamanaşımı nedeniyle reddine kesin olarak karar verilmiş, hüküm Adalet Bakanlığı'nun talebi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na, taraflar arasındaki ilişkinin hukuki niteliği hizmet alım sözleşmesi olup kendine has özellikleri olan bu sözleşme türü için zamanaşımın düzenleyen ayrı bir hüküm bulunmadığından TBK'nın zamanaşımı ile ilgili genel hükmünü olan 146. maddesi gereğince 10 yıllık zamanaşımı süresinin uygulanması gerektiği, anılan hüküm doğrultusunda zamanaşımı süresinin dolmadığı göz önünde bulundurulacak bir karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle kanun yararına temyiz edilmiştir.

Eldeki davada taraflar arasındaki ilişkinin, hukuki niteliği "Hizmet temini (alım) sözleşmesi" olup, kendine has özellikleri olan bu sözleşme türü için zamanaşımı süresini düzenleyen ayrı bir hüküm de bulunmadığından, TBK'nın 146. maddesi gereğince 10 yıllık zamanaşımına tabidir.

Bu durumda mahkemece anılan hüküm doğrultusunda, zamanaşımı süresinin dolmadığı gözönünde bulundurulacak bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde, davanın reddine karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuş, temyiz edilmeksizin kesinleşen iş bu kararın HMK'nın 363/1, 2. maddeleri uyarınca kanun yararına bozulması gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının kanun yararına bozma isteminin kabulü ile HMK'nın 363/1, 2 maddeleri gereğince hükmün kanun yararına ve hukuki sonuçları kalkmamak koşuluyla **BOZULMASINA**, aynı Yasa'nın 363/son maddesi uyarınca kararın bir örneğinin Resmî Gazetede yayınlaması için Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesine, 03.10.2019 gününde oy birliğiyle karar verildi.